راهبرد عقبگرد (Backtracking)

راهبرد عقبگرد را برای حل مسائل را با یک مثال شروع می کنیم. مساله n وزیر (n-Queens) از جمله مسائل کلاسیک در این حوزه است.

 $n \times n$ وزیر را در یک صفحه شطرنج $n \times n$ به گونهای قرار دهیم تا هیچ دو وزیری همدیگر را تهدید نکنند. بنابراین هیچ دو وزیری در یک سطر، ستون و یا قطر قرار نخواهند گرفت.

راهبرد عقبگرد (Backtracking)

به صورت کلی راهبرد عقبگرد برای حل مسائلی مفید هستند که

میخواهیم یک توالی (sequence) را از ...

مجموعهای مشخص از توالیها به گونهای انتخاب کنیم که توالی انتخاب شده معیارهای مشخصی را دارا باشد.

در مساله n وزیر، توالی

موقعیتی است که هر وزیر در آن قرار می گیرد

مجموعه مشخص، ...

 n^2 موقعیتی در صفحه شطرنج است که هر وزیر میتواند در آن قرار n^2 گیرد. پس مجموعه در این مثال n^2 n^2 n^2 n^2 n^2 عضو دارد. معیار نیز آن است که

هیچ دو وزیری همدیگر را تهدید نکنند.

عقبگرد، نسخه اصلاح شدهای از الگوریتم پیمایش عمقی درخت یا ... Depth First Search (DFS) میباشد.

به طور کلی در الگوریتمهای پیمایش عمقی درخت، از ریشه درخت کار پیمایش شروع میشود و ...

تا حد امکان در شاخهها کار پیمایش انجام میشود و سپس ... به ریشه بازگشت انجام میشود تا پیمایش در دیگر شاخهها صورت پذیرد

جهت یادآوری: ۳ نوع پیمایش DFS وجود دارد:

Pre-order

ابتدا داده ریشه مشاهده میشود (یا المان جاری)

زیردرخت سمت چپ به صورت بازگشتی با همین رویکرد پیمایش میشود

زیردرخت سمت راست به صورت بازگشتی با همین رویکرد پیمایش میشود

In-order (symmetric)

ابتدا زیردرخت سمت چپ به صورت بازگشتی با همین رویکرد پیمایش میشود

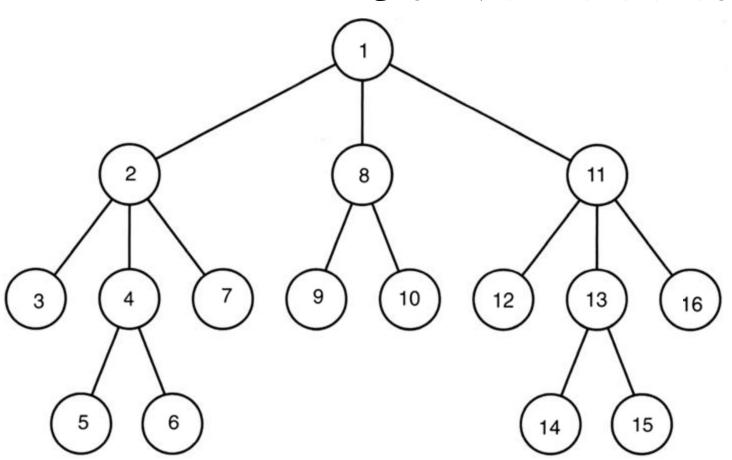
سپس داده ریشه مشاهده میشود (یا المان جاری)

سپس زیردرخت سمت راست به صورت بازگشتی با همین رویکرد پیمایش میشود

Post-order

ابتدا زیردرخت سمت چپ به صورت بازگشتی با همین رویکرد پیمایش میشود سپس زیردرخت سمت راست به صورت بازگشتی با همین رویکرد پیمایش میشود سپس داده ریشه مشاهده میشود (یا المان جاری)

در ادامه درخت شکل زیر با پیمایش عمقی با رویکرد pre-order ، ... همان رویکرد راهبرد عقبگرد پیمایش می شود.

به مساله n وزیر برمی گردیم.

برای n=4 میخواهیم تکنیک عقبگرد را استفاده کنیم.

پس وزیرها باید در صفحه شطرنج با ابعاد 4 × 4 قرار گیرند به گونهایکه ... هیچ دو وزیری همدیگر را تهدید نکنند.

در ابتدای کار برای چیدن وزیرها بیدرنگ این مطلب به ذهن میرسد که ... هیچ دو وزیری نمی توانند در یک سطر قرار گیرند.

بنابراین برای حل توالی خاصی که به دنبالش هستیم، اینگونه عمل می کنیم که ...

هر وزیر را به سطر مشخصی تخصیص میدهیم و کنترل میکنیم که ...

چه ستونی برای هر کدام سبب حل مساله میشود.

در این مساله باتوجه به اینکه هر وزیر تنها میتواند در یکی از چهار ستون قرار گیرد ... بنابراین مجموعه توالیها به تعداد ...

عاندید دارد. $4 \times 4 \times 4 \times 4 = 256$

به صورت زیر می توانیم راه حلهای کاندید را ایجاد کنیم ...

درختی ایجاد میکنیم که ...

انتخاب ستونی برای وزیر اول (وزیر اول در کدام ستون قرار گیرد) در گرههای سطح یک درخت باشد

پس، ریشه چهار فرزند دارد

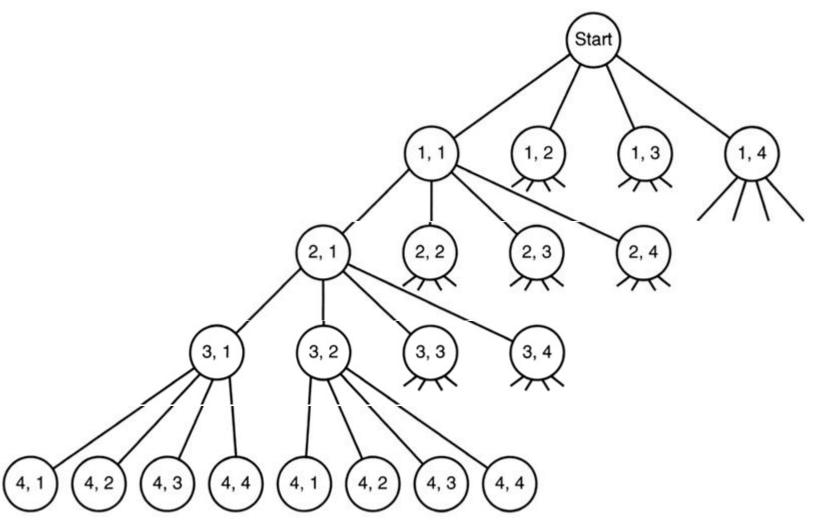
که برای ریشه و همه گرههای میانی در این درخت، فرزندانشان را از چپ به راست با ۱ تا ۲ شماره گزاری می کنیم.

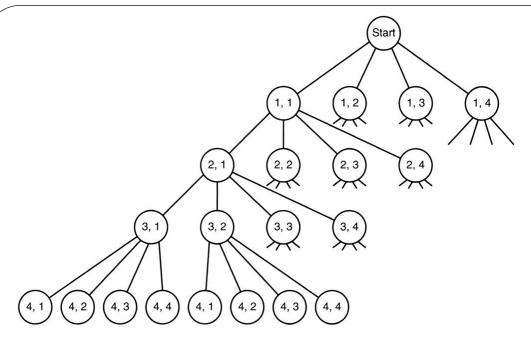
به همین ترتیب ...

هر گره در سطح اول خود چهار فرزند دارد که ...

ستون انتخابی برای وزیر دوم در گرههای این سطح (سطح دوم) قرار دارد. این روند به همین ترتیب ادامه می یابد.

هر مسیری از ریشه به برگ یک راه حل (دنباله موردنظر) می تواند باشد.

درختی که با این تفصیل ساخته شد، درخت فضای حالت (state space tree) نامیده می شود.

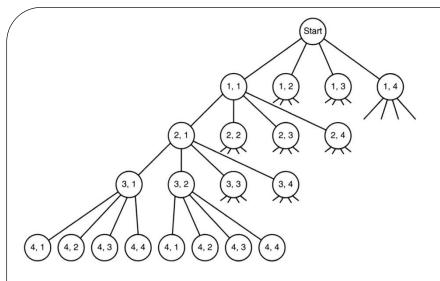
به راحتی می توان فهمید که تعداد برگهای این درخت

۲۵۶ برگ میباشد که هر برگ متناظر با

یک راه حل کاندید میباشد.

در درخت فضای حالتی که در بالا مشاهده می شود، در هر گره زوج مرتب <i,j> برچسب خورده است که به این معنا است که ...

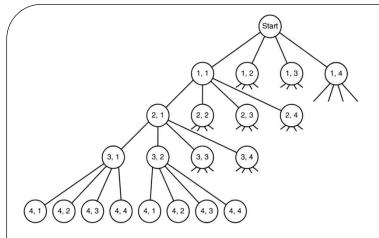
وزیر i ام در ستون j ام قرار گرفته است.

برای آنکه راه حلها را پیدا کنیم، ...

هر راه حل کاندید (مسیر از ریشه به هر برگ) را چک می کنیم.

این چک کردن با پیمایش pre-order انجام میپذیرد.

پیمایشی که در اسلاید قبل آمده است، پیمایشی بسیار ساده است. این پیمایش به علائمی که در طول مسیر وجود دارد توجهی نمی کند. با توجه به علایم می توان به جستجوی کاراتری رسید.

علایم می توانند به ما بگویند که ادامه پیمایش این گره چیزی جز بن بست در پی نخواهد داشت.

در راهبرد عقبگرد، روند به این صورت است که ...

بعد از اینکه متوجه شدیم که ادامه پیمایش یک گره چیزی جز بنبست در پی نحواهد داشت، ...

به پدر آن گره بر می گردیم (عقبگرد) و پیمایش را با فزندان بعدی آن ادامه میدهیم.

گرهای را نامیدبخش (non-promise) مینامیم که ...

بعد از مشاهده آن تعیین کنیم که ادامه پیمایش آن ما را به راه حل نمی رساند.

هر گرهای که شرط بالا را نداشته باشد را امیدبخش (promise) مینامیم.

بنابراین **راهبرد عقب گرد** یعنی ...

برای حل مساله درخت فضای حالت آن را ایجاد کنیم

سپس جستجوی عمقی با رویکرد pre-order را در درخت فضای حالت انجام دهیم.

در هر گام از جستجو مشخص کنیم که آیا گرهای که الان در حال مشاهده آن هستیم، امید بخش هست یا نه ...

چنانچه امیدبخش باشد، کار را ادامه میمیدهیم و

چنانچه امیدبخش نباشد، به گره پدر آن برمی گردیم.

این که با امیدبخش نبودن گرهای به پدر آن برگردیم و عملا گرههای فرزند آن را پیمایش نکنیم، به اصطلاح درخت در آن گره به بعد هرس(prune) می شود و ...

درخت فضای حالت پیمایش شده با این رویکرد را ...

درخت فضای حالت هرس شده (pruned state space tree) نامیده می شود.

```
راهبرد عقبگرد
الگوریتم عمومی رویکر عقبگرد به صورت زیر میباشد.
function checknode (v)
      if (promising(v))
                 if (there is a solution at v)
                   write the solution;
                 else
                   for (each child u of v)
                     checknode(u);
```

```
function checknode (v)

{

if (promising(v))

if (there is a solution at v)

write the solution;

else

for (each child u of v)

checknode(u);

}

checknode عنوان پارامتر ارسال می شود

وقتی تابع checknode با گرهای صدا زده می شود (گره در پیمایش مشاهده می شود)
```

ابتدا چک میشود که آیا امیدبخش است یا خیر

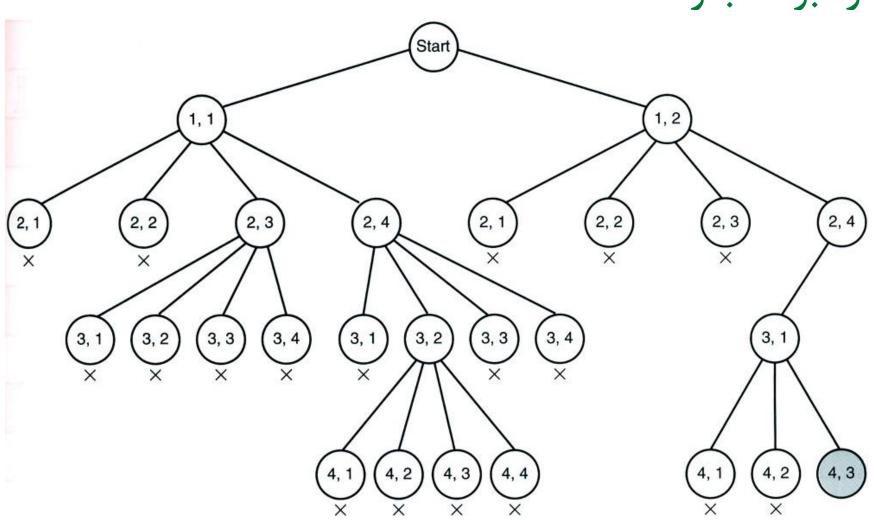
چنانجه امیدبخش بود و راهحلی در آن گره وجود داشته باشد، ...

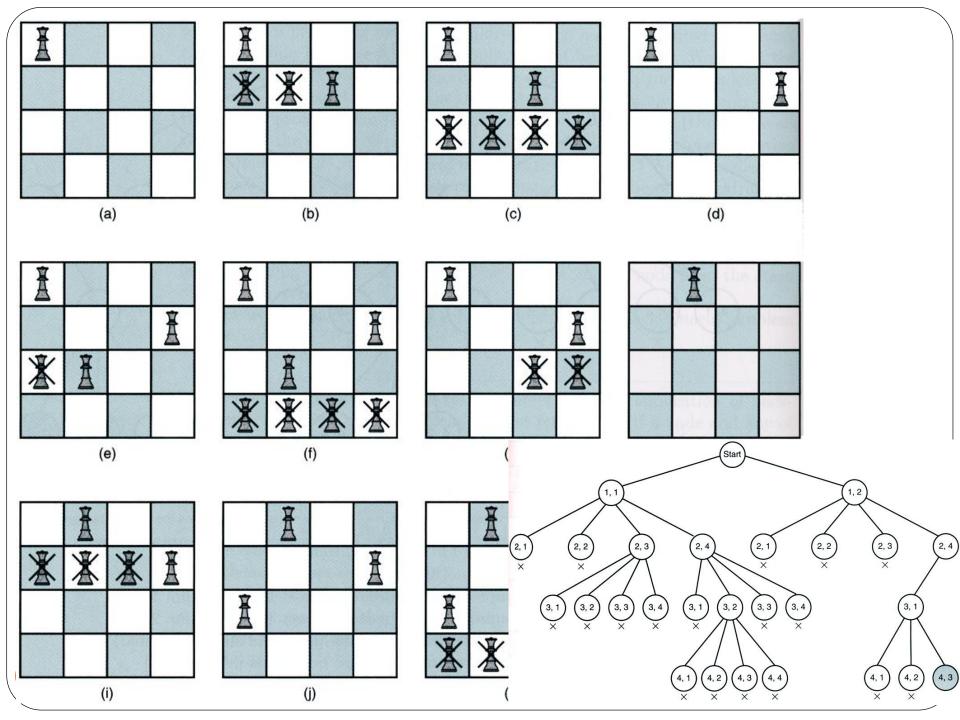
راه حل چاپ میشود.

اگر راه حل در گره امیدبخشی وجود نداشت،

تمامی فرزندان آن صدا زده میشوند.

بسته به هر مساله، تابع promising متفاوت است که بایستی برای آن مساله ییاده سازی شود.

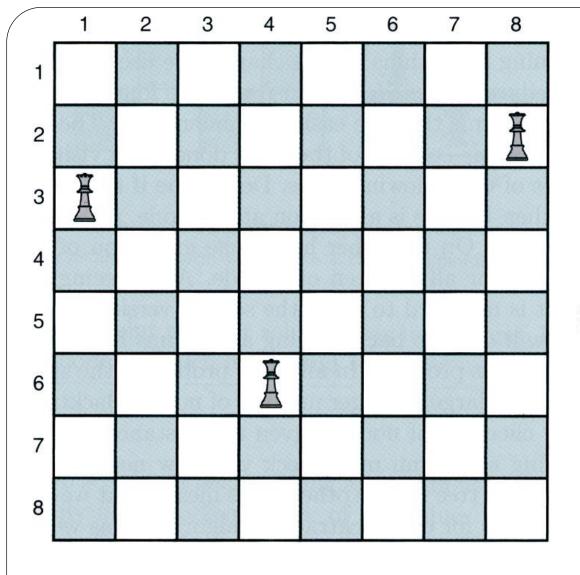

راهبرد عقبگرد- مسئله n وزیر

در مساله n وزیر، تابع promising بایستی چک کند که آیا دو وزیر در ستون یا قطر یکسانی قرار دارند یا خیر.

چنانچه (col(i) بیانگر ستونی باشد که وزیر در سطر اام در آن قرار دارد ...

بنابراین برای چککردن اینکه وزیر سطر اهم، در ستون یا قطر یکسانی با وزیر سطر ام قرار دارد یا خیر، میبایست روابط زیر را کنترل کنیم:

col(i) = col(k). col(i) - col(k) = k - icol(i) - col(k) = i - k

```
function r=promising(i)
    r=1;
    for k=1:i-1
         if(\operatorname{col}(i) = = \operatorname{col}(k)) \mid |(\operatorname{col}(i) - \operatorname{col}(k) = = i - k)| \mid (\operatorname{col}(i) - \operatorname{col}(k) = = k - i)
             r=0;
              break;
         end
     end
end
```

```
راهبرد عقبگرد
```

```
function queens(i)
  if promising(i)
    if(i==n)
      disp(col);
    else
      for j=1:n
        col(i+1)=j;
        queens(i+1);
      end
    end
  end
end
```

در این مساله،

n عدد صحیح مثبت $(w_i, i=1,2,\ldots,n)$ وجود دارد همچنین عدد صحیح مثبت W را داریم هدف آن است تا تمامی زیرمجموعههایی از اعداد صحیح را پیدا کنیم که مجموع آنها W می شود.

در این مساله هم همانند مساله n وزیر به دنبال آن هستیم تا تمامی راه حلها ممکن را پیدا کنیم

$$W=21$$
 و $n=5$ برای

$$w_1 = 5$$
 $w_2 = 6$ $w_3 = 10$ $w_4 = 11$ $w_5 = 16$.

داريم:

$$w_1 + w_2 + w_3 = 5 + 6 + 10 = 21,$$

$$w_1 + w_5 = 5 + 16 = 21$$
, and

$$w_3 + w_4 = 10 + 11 = 21,$$

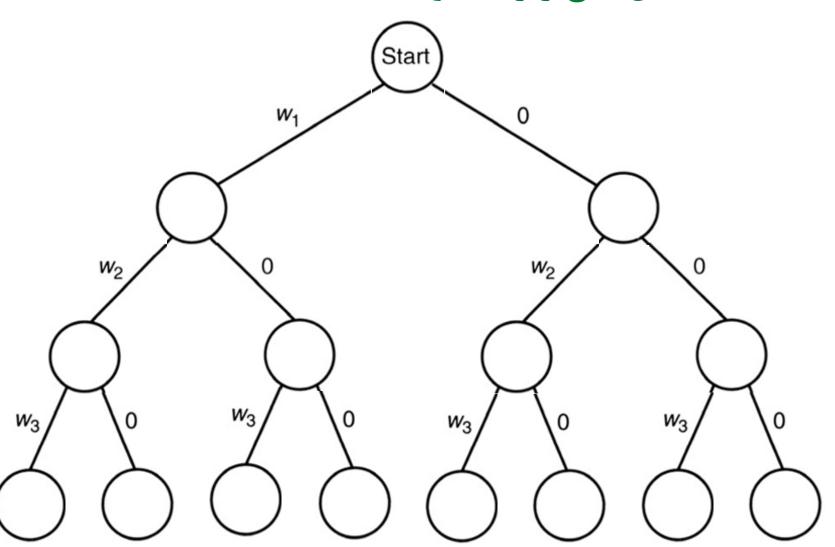
بنابراین پاسخهای مساله به صورت سه مجموعه

$$\{w_1, w_2, w_3\}, \{w_1, w_5\}, \text{ and } \{w_3, w_4\}$$

برای مثال دادهشده در اسلاید قبل، حل مساله با یک بررسی ساده می تواند انجام شود.

برای nهای بزرگتر نیاز است تا به یک راهحل سیستماتیک برسیم.

یک رویکرد آن است تا درخت فضای حالت آن را ایجاد کنیم.

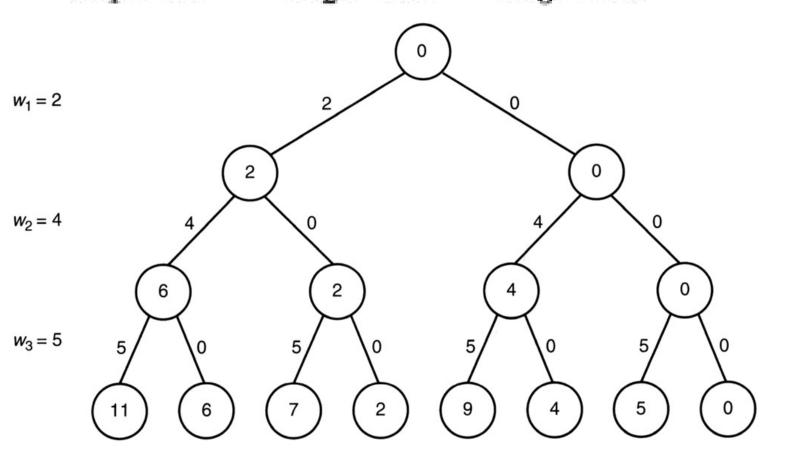

در هر گره، مجموع وزنهایی که تا آن گره به مجموعه اضافه شده اند را می نویسیم.

بنابراین هر برگ دربردارنده ...

مجموع وزنهایی میشود که در زیرمجموعهای قراردارند که به آن برگ منتهی میشوند.

درخت فضای حالت برای m=3 و m=3 به صورت زیر میباشد: $w_1=2$ $w_2=4$ $w_3=5$.

چنانچه قبل از جستجو وزنها را به صورت صعودی مرتب کنیم

آیا تفاوتی در پاسخهای دزحت فضای حالت ایجاد میشود؟ ولی آیا با این رویکرد علائمی پدیدار میشوند که درباره ناامیدبخش بودن گرهها به ما هشدار دهند؟

چنانچه وزنها را به صورت صعودی مرتب کنیم، ... سبکترین وزن باقی مانده پس از آنکه ما در سطح w_{i+1} می باشد.

چنانچه wight برابر با مجموع وزنهایی باشد که تا آن گره (که در سطح i قراردارد) در مجموعه شامل شدهاند

گره موجود در سطح i اگر weight اش برابر با W شود که یک راه حل است ولی....

ناامیدبخش است اگر ...

 $weight + w_{i+1} > W$.

همچنین غیر از weight متغیر دیگری با نام total برای هر گره درنظر می گیریم ...

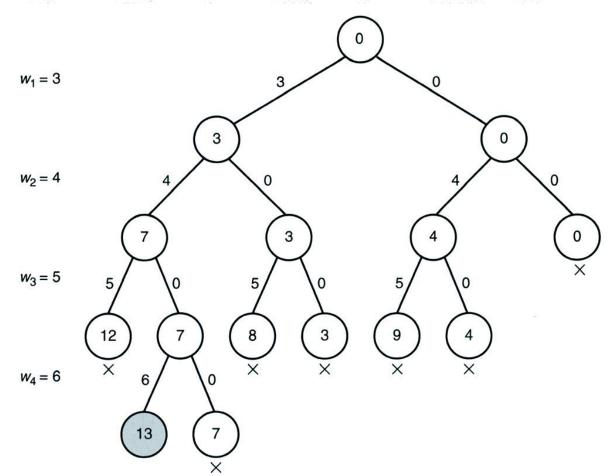
که برابر است با مجموع وزنهای باقیمانده در سطوح بعدی گره جاری است.

بنابراین علامت دیگری که درباره ناامیدبخش بودن یک گره میتوان استنتاج کرد

weight + total < W.

$$n = 4, W = 13,$$

 $w_1 = 3$ $w_2 = 4$ $w_3 = 5$ $w_4 = 6.$


```
function r=promising_sum_of_subsets(i,weight,total)
  global W;
  global w;
  if(weight+total>=W)&&(wight==W || weight+w(i+1)<=W)
    r=1;
  else
    r=0;
  end
end</pre>
```

```
function sum_of_subsets(i, weight, total)
  global W;
  global w;
  if promising_sum_of_subsets(i, weight, total)
    if (weight==W)
       disp(include(1:i))
    else
       include(i+1)=true;
       sum\_of\_subsets(i+1, weight+w(i+1), total-w(i+1));
       include(i+1)=false;
       sum_of_subsets(i+1,wight,total-w(i+1));
    end
  end
end
```

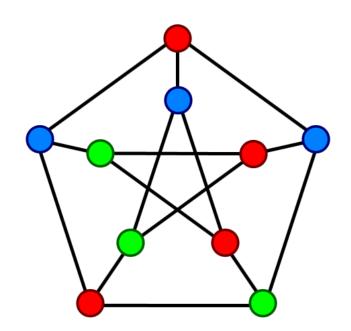
برای شروع پیمایش درخت فضای حالت را اینگونه صدا میزنیم:

Sum_of_subsets(0,0,sum(w))

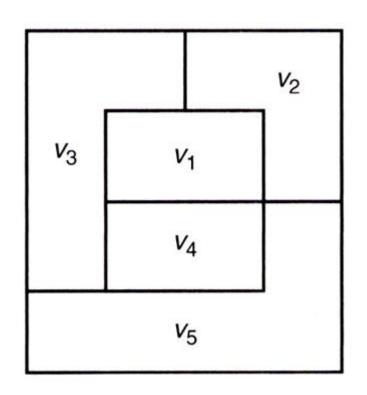
تعداد کل گرههایی که در درخت فضای حالت وجود دارد برابر
است با:

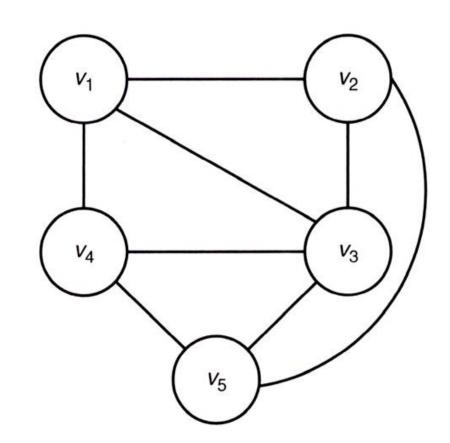
$$1 + 2 + 2^2 + \dots + 2^n = 2^{n+1} - 1$$
.

در این مساله که با عنوان m-Coloring شناخته می شود ... به دنبال یافتن راههایی هستیم تا راسهای گرافی غیر جهت دار را با حداکثر m رنگ به گونهای رنگ آمیزی کنیم تا ... هیچ دو راس مجاوری رنگ یکسانی نداشته باشند.

یکی از کاربردهای این مساله رنگ آمیزی نقشهها است.

چگونه درخت فضای حالت را ایجاد کنیم؟

در سطح ۱ تمامی رنگهای ممکن برای v_1 درنظر گرفته میشود. v_2 در سطح ۲، به ازای هر رنگ v_1 تمامی رنگهای ممکن برای v_2 درنظر گرفته میشود.

و به همین ترتیب تا ...

تمامی رنگهای ممکن برای v_n در سطح nام درنظر گرفته میشود.

در این درخت فضای حالت، هر مسیری از ریشه به برگ یک راه حل کاندید می تواند باشد.

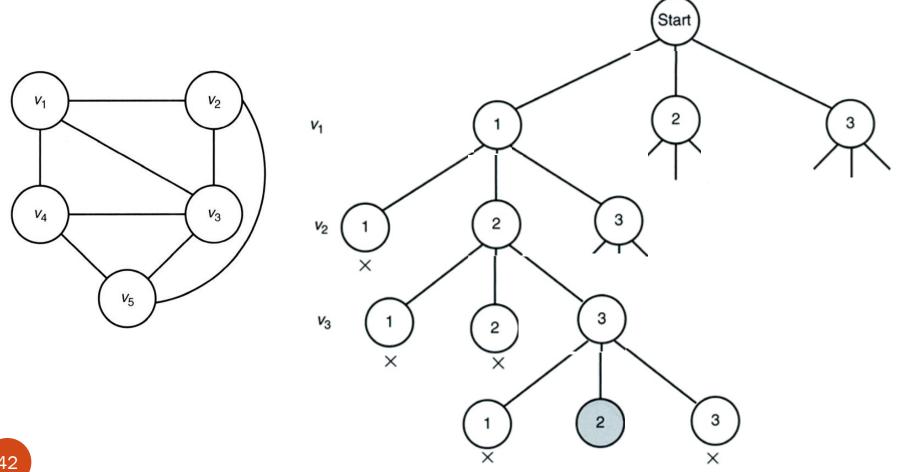
با چک کردن اینکه هیچ دو گره مجاور در هر راه حل کاندید دارای رنگ مشابهی نباشند می توان پاسخ بودن هر راه حل کاندید را آزمون کرد.

برای اینکه مشخص باشد که درباره درخت یا گراف صحبت میکنیم ... گره (node) به درخت فضای حالت اشاره میکند و راس (vertex) به گرافی اشاره میکند که تصمیم به رنگ آمیزی آن داریم.

آیا از رویکرد عقبگرد در این مساله می توانیم استفاده کنیم؟ آیا شرطی برای ناامیدبخش بودن هر گره می توان پیدا کرد یا باید تمای درخت فضای حالت را برای بدست آوردن پاسخهای مساله پیمایش کرد؟

برای راس متناظر با هر گره می توان چک کرد که آیا ... همرنگ راسهایی که قبلا رنگ شده اند و مجاورشان نیز می باشد هست یا خیر؟

حل مساله 3-Coloring را با روش عقبگرد برای مثال زیر گام به گام نشان دهید.


```
function m_coloring(i)
  if m_coloring_promising(i)
    if (i = = n)
       disp(vcolor)
     else
       for color=1:m
         vcolor(i+1) = color;
         m_coloring(i+1);
       end
     end
  end
end
```

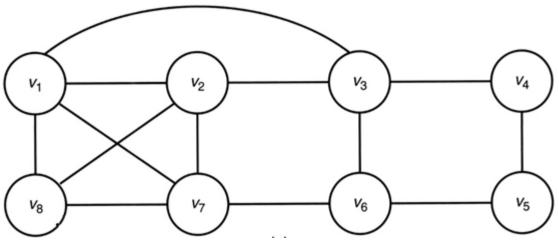
```
function m_coloring_promising(i)
  r=true;
  j=1;
  while(j<i && r)
    if(W(i,j)\&\&(vcolor(i)==vcolor(j)))
       r=false;
    end
    j=j+1;
  end
end
```

تعداد گرههای درخت فضای حالت در این الگوریتم برابر است با:

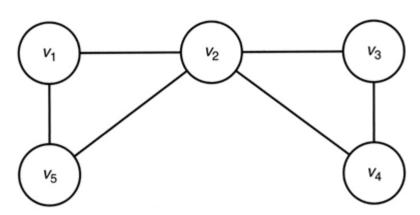
$$1 + m + m^2 + \dots + m^n = \frac{m^{n+1} - 1}{m-1}.$$

گرافی متصل و غیرجهتدار مفروض میباشد ... مدار هامیلتونی (تور) مسیری است که

از یکی از راسهای گراف شروع شود و از هر راس **دقیقا** یکبار بگذرد و در پایان به راس شروع برگردد.

مدار هامیلتونی $[v_1, v_2, v_8, v_7, v_6, v_5, v_4, v_3, v_1]$

شامل هیچ مدار هامیلتونی نمیشود

در این مساله درخت فضای حالت به صورت زیر متصور است:

فرض کنیم راس شروع حرکت، گره ریشه درخت باشد.

در سطح ۱، هر راس دیگر به غیر از راس شروع به عنوان اولین راس در مسیر حرکت می تواند قرار گیرد.

در سطح ۲، بازهم راسهایی که در سطح ۱ قرارگرفتند، قرار گیرند.

به همین ترتیب در سطح ...

در سطح n-1، بازهم تمامی n-1 راس غیر از راس شروع قرار گیرند.

معیارهای امیدبخش بودن هر گره در گراف چیست؟

یا به عبارتی دیگر چه معیارهایی را میتوان درنظر گرفت که در صورت برقرار نبودن میتوان درخت فضای حالت را از آن گره به بعد هرس کرد؟

الف) iامین راس در مسیر باید در گراف همجوار با (i-1)امین راس در مسیر باشد.

ب) به همین ترتیب، (n-1)امین راس در مسیر باید همسایه راس شروع در مسیر باشد.

ج) iامین راس در مسیر نباید هیچکدام از i-1 راس قبلی باشد.

```
function hamiltonian(i)
  if promising(i)
    if (i = = n)
       disp(vindex)
     else
       for j=2:n
          vindex(i+1)=j;
          hamiltonian(i+1);
       end
     end
  end
```

end

```
function r=hamiltonian_promising(i)
  r=true;
  if (i \ge 1 \&\& \sim W(vindex(i-1), vindex(i))) The ith vertex on the path must
                                                 be adjacent to the (i-1)st
     r=false;
                                                 vertex on the path.
  else
     if (i==n \&\& \sim W(vindex(n), vindex(1)))
        r=false;
                                    The (n - 1)st vertex must be adjacent to the
     else
                                    0th vertex (the starting one)
        for j=1:i-1
          if vindex(i) = = vindex(j)
             r=false;
                            The ith vertex cannot be one of the first i - 1 vertices
             break;
           end
        end
     end
  end
end
```

vindex(1)=1;
hmailtonian(1);

تعداد گرهها در درخت فضای حالت؟

$$1 + (n-1) + (n-1)^{2} + \dots + (n-1)^{n-1} = \frac{(n-1)^{n} - 1}{n-2}$$

به مساله n وزیر برگردیم ...

میخواهیم پیچیدگی زمانی آن را بررسی کنیم.

یعنی عملا باید بررسی کنیم که چه تعداد گره در درخت فضای حالت پیمایش شدهاند.

اگر بتوانیم آنها را به صورت تابعی از n بیان کنیم، در این صورت توانستهایم تحلیلی از پیچیدگی محاسباتی ارائه دهیم.

رویکرد اول:

می توانیم سقف تعداد گرههای مشاهدشده را با ... شمردن تعداد گرههای درخت فضای حالت مشخص کنیم. در درخت فضای حالت مربوط به این مساله داشتیم:

۱ گره در سطح ۰

n گره در سطح ۱

 2 گره در سطح n^2

•••

n گره در سطح n^n

که مجموع تعداد گرهها برابر است با:

$$1 + n + n^2 + n^3 + \dots + n^n = \frac{n^n - 1}{n - 1}$$

به عنوان مثال، برای n=8 درخت فای حالت شامل

$$\frac{8^{8+1}-1}{8-1} = 19,173,961 \text{ nodes.}$$

رویکرد دوم)

سقفی از تعداد گرههای امیدبخش را بدست آوریم.

از این واقعیت می توانیم استفاده کنیم که هیچ دو وزیری در یک ستون نمی توانند قرار داشته باشند.

پس سقف گرههای امیدبخش برابر است با:

$$1+n+n(n-1)+n(n-1)(n-2)+\cdots+n!$$

این رویکرد هم نمی تواند مناسب باشد. چرا؟ اول ...

در امید بخش بودن گرهها کنترل عدم تقاطع قطری درنظر گرفته نمی شود.

دوم ...

چنانچه بخواهیم تحلیل درستی از پیچیدگی محاسباتی ارائه دهیم، باید ...

هم تعداد گرههای امیدبخش و هم تعداد گرههای ناامیدبخش در محاسبات آورده شود.

همچنانکه در مساله امکان دارد تعداد گرههای ناامیدبخش بیشتر از تعداد گرههای امیدبخش باشد.

رویکرد سوم)

الگوریتم را به صورت برنامهای بنویسیم و آن را در کامپیوتری اجرا کنیم.

سپس بیاییم تعداد کل گرههایی که چک میشود را بشماریم.

همانگونه که قبلا اشاره شد

درخت فضای حالت هر الگوریتم شامل تعداد نمایی از گرهها است. چنانچه مساله را برای دو نمونه از آن مساله با n یکسان حل کنیم امکان دارد...

یکی از آن مسائل نیاز به چک کردن تعداد کمی از گرههای درخت فضای حالت داشته باشد و ...

نمونه دیگر از مساله شاید نیاز به چک کردن تمام گرههای درخت فضای حالت را داشته باشد.

پس با این اوصاف نمی توانیم شبیه الگوریتمهای قبلی تابع دقیقی برای پیچیدگی محاسباتی (کارایی) ارائه دهیم.

الگوریتم مونت کارلو، تخمینی از کارایی یک الگوریتم عقبگرد ارائه میدهد.

در الگوریتم مونت کارلو هم مانند رویکرد سوم، برنامهای کامپیوتری نوشته می شود که در آن ...

تعداد گرههای مشاهده شده شمرده میشود ولی ...

تفاوت آن با رویکرد سوم در آن است که نمیآید کل مسیرهای عمقی در درخت را طی کند

بلکه ...

به جای همه مسیرها، یک مسیر نمونه را طی میکند و سپس براساس همان مسیر نمونه که طی کردهاست، تخمینی از تعداد گرههایی که به ازای آن نمونه از مساله مشاهده می شود را ارائه می دهد.

یعنی تخمینی از تعداد گرهها در درخت فضای حالت هرس شده ارائه می دهد.

برای اینکه بتوان از الگوریتم مونت کارلو استفاده کرد باید دو شرط زیر برقرار باشد:

الف) در هر سطحی از درخت فضای حالت، بایستی همه گرهها تعداد یکسانی از فرزند داشته باشند.

> ب) در هر سطح از درخت فضای حالت، بایستی تابع امیدبخش یکسانی برای تمامی گرهها وجود داشته باشد.

روش مونت کارلو به شرح زیر است:

فرض کنید m_0 تعداد فرزندان امیدبخش ریشه باشد.

یکی از این فرزندان امیدبخش ریشه را به صورت تصادفی انتخای میکنیم و فرض کنیم m_1 تعداد فرزندان امیدبخش آن باشد.

یکی از فرزندان امیدبخش آن را به صورت تصادفی انتخاب میکنیم و فرض کنیم m_2 تعداد فرزندان امیدبخش آن باشد.

••

یکی از فرزندان امیدبخش مرحله قبل را به صورت تصادفی انتخاب می کنیم و فرض می کنیم m_i تعداد فرزندان امیدبخش آن باشد.

. . . .

این فرایند تازمانی ادامه مییابد که ...

گره انتخابی هیچ فرزند امیدبخشی نداشته باشد

یا گره انتخابی یکی از برگهای درخت فضای حالت باشد.

به دلیل آنکه فرض کردیم که:

گرههایی که در سطح یکسانی هستند همگی تعداد یکسانی فرزند دارند و ...

... باشد i باشد m_i تخمینی از میانگین فرزندان امیدبخش هر گره در سطح m_i

... عداد فرزندان هر گره در سطح t_i عداد فرزندان هر گره در سطح t_i

بنابراین تخمین تعداد گرههایی که در الگوریتم عقبگرد مشاهده میشوند به صورت زیر درنظر گرفته میشود:

 $1+t_0+m_0t_1+m_0m_1t_2+\cdots+m_0m_1\cdots m_{i-1}t_i+\cdots$

```
1 + t_0 + m_0 t_1 + m_0 m_1 t_2 + \dots + m_0 m_1 \dots m_{i-1} t_i + \dots
function numnodes=estimate()
  v=root of state space tree;
  numnodes=1;
  m=1;
  mprod=1;
  while (m \sim = 0)
    t=number of children of v;
    mprod=mprod*m;
    numnodes=numnodes+mprod*t;
    m=number of promising children of v;
    if(m \sim = 0)
       v=randomly selected promising child of v;
    end
  end
```

end

```
function numnodes=estimate_n_queens(n)
  numnodes=1;
  m=1;
  mprod=1;
  i=0;
  while (m \sim = 0 \&\& i \sim = n)
   mprod=mprod*m;
   numnodes=numnodes+mprod*n;
   i=i+1;
   m=0;
    promchildren=O;
    for j=1:n
      col(i)=j;
     if promising(i)
        m=m+1;
        promchildren=promchildren Union {j};
      end
    end
   if (m \sim = 0)
     j=random selection from promchildren;
      col(i)=j;
    end
  end
end
```

در الگوریتم مونت کارلو هم مانند رویکرد سوم، برنامهای کامپیوتری نوشته می شود که در آن ...

تعداد گرههای مشاهده شده شمرده میشود ولی ...

تفاوت آن با رویکرد سوم در آن است که نمیآید کل مسیرهای عمقی در درخت را طی کند

بلکه ...

به جای همه مسیرها، یک مسیر نمونه را طی میکند و سپس براساس همان مسیر نمونه که طی کردهاست، تخمینی از تعداد گرههایی که به ازای آن نمونه از مساله مشاهده می شود را ارائه می دهد.

یعنی تخمینی از تعداد گرهها در درخت فضای حالت هرس شده ارائه می دهد.

الگوریتم عقبگرد برای مسئله کولهپشتی صفر و یک

 $S = \{item_1, item_2, ..., item_n\}$

 $w_i = \text{weight of } item_i$

 $p_i = \text{profit of } item_i$

W = maximum weight the knapsack can hold

که p_i و W همگی اعداد مثبتی هستند. میخواهیم زیر مجموعه W_i که W_i از W_i را به گونهای مشخص کنیم که ...

$$\sum_{item_i \in A} p_i \quad \text{is maximized subject to} \quad \sum_{item_i \in A} w_i \leq W$$

الگوریتم عقبگرد برای مسئله کولهپشتی صفر و یک این مسالهای بهینهسازی است.

.... این مساله به صورت چهارتایی (I,f,m,g) بیان میشوند که

... در اینجا $oldsymbol{I}$

تمای آیتمهایی که میتوانند بررسی شوند.

ست را درنظر بگیریم. مثلا Xای که زیرمجموعهای از I است را درنظر بگیریم.

مجموعهای که حاوی تعدادی آیتم باشد (S)

مجموعه راه حلهای ممکن یعنی f(x)

x تمامی زیرمجموعههای

با فرض اینکه y، یکی از این راه حلها باشد،

y در مجموع منافع (profit) یانگر مجموعه m(x,y)

 $oldsymbol{g}$ ، تابع هدف است که در اینجا $oldsymbol{max}$ میباشد.

الگوریتم عقبگرد برای مسئله کولهپشتی صفر و یک

در حل مسائل بهینهسازی با رویکرد عقبگرد، تازمانیکه جستجوی تمامی گرهها تمام نشود اطمینان نداریم که آیا گرهای دربرگیرنده راهحل است یا خیر.

بنابراین رویکرد عقبگرد با کمی تفاوت صورت میپذیرد.

اگر با رسیدن به گرهای منفعتی بیشتر از بهترین منفعت بدست آمده تاکنون باشند ...

مقدار بهترین منفعت بدست آمده تا اکنون را تغییر میدهیم.

الگوریتم عقبگرد برای مسئله کولهپشتی صفر و یک

بنابراین در مسائل بهینهسازی هنگامی که به یک گره میرسیم ابتدا منفعتی که به دست میآورد را محاسبه میکنیم و ...

چنانچه آن گره امید بخش باشد یعنی ...

انتظار برود که با گسترش فرزندان آن بهترین منفعت افزایش یاید ...

گسترش را روی فرزندانش انجام میدهیم.

و همین رویکرد برای بقیه فرزندان ادامه مییابد.

بنابراین در مسائل بهینهسازی، یک گره در صورتی امیدبخش است که ...

منفعتی بیشتر با گسترش درخت به سمت فرزندانش بتوانیم به دست آوریم.

پس هر وقت به گرهای وارد شدیم مسلما احتمال این بوده است که منفعتی بیشتر با مشاهده آن گره بدست آید.

پس همواره با مشاهده یک گره قبل از اینکه درباره امیدبخش بودن یا نبودنش تصمیم گیری کنیم باید مقدار منفعتش را بدست آوریم و با بیشتر منفعت کسبشده تاکنون مقایسه کنیم.

الگوریتم عمومی عقبگرد برای حالت مسائل بهینهسازی به صورت زیر است:

```
function checknode(v)
  if (value(v) is better than best)
     best=value(v);
  if promising(v)
     for each children u of v
       checknode(u);
     end
  end
end
```

روش ساخت درخت فضای حالت؟

به دنبال علائمی هستیم که غیر امیدبخش بودن گره را مشخص میکنند:

الف) در کولهپشتی ظرفیتی برای آیتمهای جدید باقی نمانده باشد. بنابراین چنانچه weight مجموع وزن آیتمهایی باشد که تا آن زمان اضافه شدهاند ...

 $weight \ge W$.

گره غیرامیدبخش است چنانچه

در اینجا چنانچه weight برابر با W هم باشد باز هم گره امیدبخش نیست

چرا که ...

در مسائل بهینهسازی گرهای امیدبخش است که ... بتوان پاسخ را در گسترش فرزندانش جستجو کرد.

ب) به دنبال علامتی هستیم که در نگاه اول مشهود نیست ولی با توضیحات درباره آن می تواند مشخص گردد. مسلما باید آیتمهایی را ابتدا برداریم که ارزش واحد وزنشان بیشتر باشد. پس در ایجاد درخت فضای حالت ... ابتدا تمامی آیتمها را بر اساس مقدار p_i/w_i نزولی مرتب می کنیم.

فرض کنید میخواهیم تصمیم گیری کنیم که آیا گرهای امیدبخش است یا خیر

توضیحات: غیر مساله کولهپشتی صفر و یک مساله کوله پشتی کسری هم مطرح می شود که در آن می توان بخشی از یک آیتم را نیز به مجموعه A اضافه کرد.

مسلما نمی توانیم به منفعتی بیشتر از هنگامی که ... با روش کوله پشتی کسری می توانیم آیتمها را برداریم دست ییدا کنیم.

بنابراین می توانیم حدبالایی از منفعت که بواسطه توسعه هر گره حاصل می شود را بدست آورد.

فرض کنید profit برابر با مجموع منفعتیهایی باشد که تا آن گره بدست آمده است.

همچنین weight مجموع وزن آیتمها تا آن گره باشد.

دو متغیر bound و totweight را با profit و totweight مقداردهی اولیه می کنیم.

سپس بقیه آیتمها را شروع می کنیم به اضافه کردن به گونهایکه وزن آنها به totweight و منفعت آنها به bound اضافه شود

تا کی؟

تا زمانی که اضافه کردن آن آیتم سبب شود که totweight بزرگتر از W شود.

در این صورت تنها بخشی از آن را اضافه میکنیم و ارزش معادل با بخش اضافه شده را به bound اضافه میکنیم.

بنابراین bound برابر با سقف منفعتی می شود که با توسعه آن گره به فرزندانش می تواند به دست آید.

فرض کنید که گره در سطح i است و ...

و گرهای که در سطح k است سبب می شود که ...

مجموع وزنها بیشتر از W گردد. بنابراین ...

$$totweight = weight + \sum_{j=i+1}^{k-1} w_j$$

$$bound = \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1} + \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j\right)}_{\text{Profit from first } k = 1$$

Profit from first k-1 items taken

 $(W-totweight) \times$

Capacity available for kth item $\frac{p_k}{w_k}$

Profit per unit weight for kth item

$$bound = \underbrace{\left(profit + \sum_{j=i+1}^{k-1} p_j \right)}_{\text{Profit from first } k-1} + \underbrace{\left(W - totweight \right)}_{\text{Capacity available for } k\text{th}}_{\text{item}} \times \underbrace{\frac{p_k}{w_k}}_{\text{Profit per unit weight for } k\text{th}}_{\text{item}}.$$

چنانچه maxprofit برابر با بهترین منفعت به دست آمده تا آن گره باشد، سپس ...

گره در سطح i امیدبخش نیست چنانچه ...

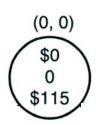
 $bound \leq maxprofit.$

```
function knapsack(i,profit,weight)
  if(weight <= W && profit > maxProfit)
    maxProfit=profit;
    numbest=i;
     bestSet=include;
  end
  if promising(i, weight, profit)
    include(i+1)=true;
    knapsack(i+1,profit+p(i+1),weight+w(i+1));
    include(i+1)=false;
    knapsack(i+1,profit,weight);
  end
```

فرض کنید که برای n=4 و m=4 مقادیر زیر را داریم:

i	p_i	w_i	$\frac{p_i}{w_i}$
1	\$40	2	\$20
2	\$30	5	\$6
3	\$50	10	\$5
4	\$10	5	\$2

در این مثال، آیتمها بر اساس p_i/w_i به صورت نزولی مرتب شدهاند.

Item 1
$$\begin{bmatrix} $40 \\ 2 \end{bmatrix}$$

Item 2
$$\begin{bmatrix} $30 \\ 5 \end{bmatrix}$$

Item 3
$$\begin{bmatrix} $50 \\ 10 \end{bmatrix}$$

Item 4
$$\begin{bmatrix} $10 \\ 5 \end{bmatrix}$$

در ادامه، بازهم درباره مسائل بهینهسازی صحبت خواهیم کرد. باز هم به عنوان مثال مساله کولهپشتی صفرویک مطرح خواهد شد. رویکردی که در ادامه مظرح خواهد شد، ... شاخه و حد (branch and bound) هست که ...

توسعهای از رویکرد عقبگرد میباشد.

در رویکرد شاخه وحد نیز مانند رویکرد عقبگرد از ... در خت فضای حالت استفاده میکنیم.

تفاوت این دو رویکرد در این است که:

(1) در شاخه وحد محدود نیستیم تا برای پیمایش درخت فضای حالت فقط از پیمایش ...

Preorder استفاده کنیم. بلکه ...

میتوانیم از هر نوع پیمایش سیستماتیک دیگر یا خلاقانه استفاده کنیم

(2) روش شاخه و حد فقط برای مسائل بهینهسازی مناسب است.

در این رویکرد برای هر گره در درخت فضای حالت، حد (bound) ای محاسبه می شود تا

مشخص شود که آن گره امیدبخش است یا خیر.

m(x,y) است که با bound هر گره بیانگر حدی از مقدار های m(x,y) است که با گسترش آن گره به دست می آید.

اگر bound از بهترین m(x,y) ای که تاکنون بدست آمدهاست بهتر نباشد در این صورت ...

گره امیدبخش نیست و در غیر اینصورت امیدبخش است.

با این توضیحات الگوریتم عقبگرد ارائه شده برای مساله کولهپشتی صفرویک عملا الگوریتم ...

شاخه و حد است چراکه ...

در آن الگوریتم هم گره امیدبخش نبود چنانچه bound از maxprofitای که تا آن زمان بدست آمده بود بزرگتر نبود. با این اوصاف وقتیکه bound مربوط به همه گرههای امیدبخش را داریم بهتر است تا ...

فرزندان گرهای را ایجاد کنیم که

دارای بیشترین bound است.

با این رویکرد میتوانیم سریعتر به راه حل بهینه دست یابیم تا اینکه همانند رویکرد عقبگرد

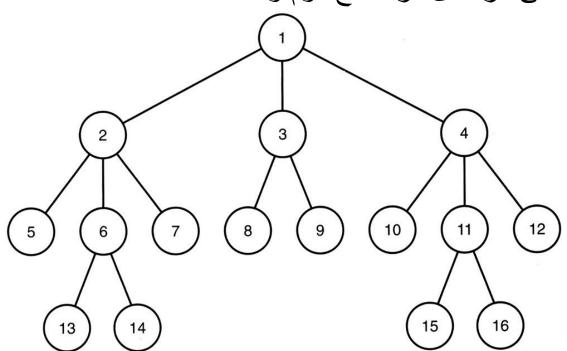
به صورت preorder پیمایش را ادامه دهیم.

این رویکرد «جستجوی اولین-بهترین با هرسکردن شاخه و حد» نامیده میشود.

علاوه بر این رویکرد میتوانیم رویکرد سادهتر «جستجوی سطح اول با هرس کردن شاخه و حد» را داشته باشیم.

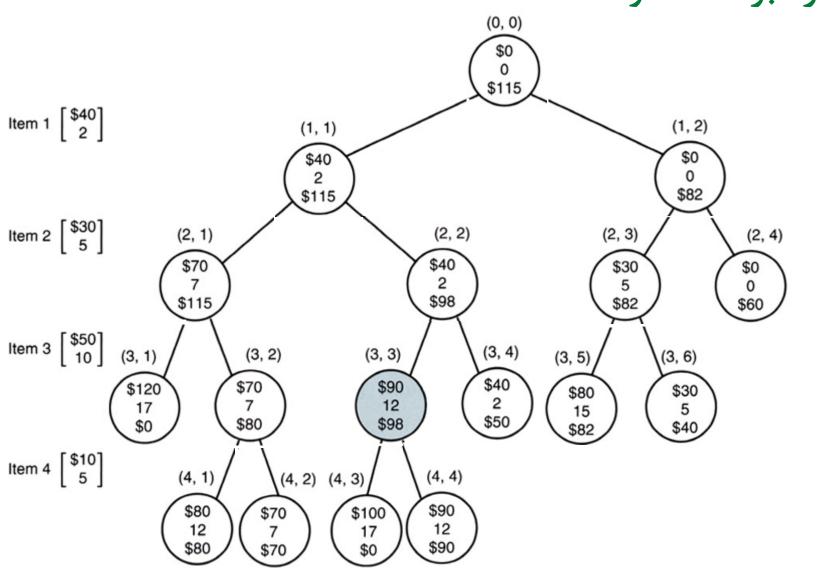
رویکرد جستجوی سطح اول با هرس کردن شاخه و حد شامل:

- 1- ابتدا مشاهده ریشه
- 2- سپس تمامی گرههای در سطح اول
- 3- سپس تمامی گرههای در سطح دوم و ...

مساله کولهپشتی زیر با n=4 و m=4 را درنظر بگیرید:

i	p_{i}	w_i	$\frac{p_i}{w_i}$
1	\$40	2	\$20
2	\$30	5	\$6
3	\$50	10	\$5
4	\$10	5	\$2

«جستجوی اولین-بهترین با هرسکردن شاخه و حد»

به صورت عمومی استراتزی جستجوی سطح اول مزیتی نسبت به رویکرد عقبگرد ندارد. چراکه ...

در آنجا درخت به صورت عمقی پیمایش می شد و در اینجا به صوت سطی جستجوی سطح اول می تواند با پیشنهادهای زیر زودتر پاسخ بهینه را پیدا کند: بعد از آنکه تمامی فرزندان یک گره مشاهد شد ...

به جای اینکه بیاییم و از اول صف گره بعدی را برداریم و فرزندان آن را مشاهده کنیم ...

بیاییم گرهی را از صف برداریم که دارای bound بزرگتری از بقیه باشد و فرزندان آن را مشاهده کنیم.

این رویکرد دارای سرعت همگرایی بیشتری نسبت به دو حالت قبل است.

